

Katsaus 2025

PÄÄTOIMITTAJAN KYNÄSTÄ

Ja kas näin. Taas on se hetki vuodesta, kun kalenterin viimeiset sivut alkavat irrota ja Juhla Mokka loppua huoneen kaapista. Vuosi 2025 lähestyy loppuaan: pimeys on laskeutunut, bileet on biletetty ja tentit muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta tentitty. Mutta kuten aina, kevät hämmöttää jo aivan nurkan takana. Tässä kohtaa on hyvä pysähtyä hetkeksi ja katsoa taaksepäin kulunutta vuotta.

Vuosi 2025 on ollut T-Klubille monella tapaa merkityksellinen. T-Klubin toiminta on jatkanut kasvuaan ja kehittymistään, mutta silti säilyttänyt sen olennaisimman: sikailun ja hyvän yhteisön, jossa jokainen voi löytää paikkansa. Vuoden varrella on ollut runsaasti tapahtumia, joista poikineet tarinat päätyvät varmasti legendoiksi, ja osa unohtuu viimeistään ensi vuonna.

Oman hallitusurani loppuessa vuodenvaihteessa haluan kiittää teitä kaikkia, sikoja ja possuja, joiden kanssa olen saanut jakaa tämän vuoden sekä edelliset hallitusvuodet. Kiitokset myös teille kaikille niistä hetkistä, jotka tekivät vuodesta 2025 juuri tämän näköisen. Toivotavasti tuleva vuosi tuo tullessaan lisää kujelluksia, yhteisiä hetkiä ja syitä kokoontua saman pöydän ääreen. Iso kiitos myös niille, jotka ovat luoneet huoneesta e-urheilun pyhätön. PlayStation 4 on tuonut jäsenistölle runsaasti ilon ja toisinaan myös surun hetkiä. Allekirjoittaneen dominoidessa sarjataulukkoa otan matsin Fifassa ketä tahansa vastaan milloin vain!

”Kiitos, kiitos, kiitos...” -Anonyymi sika 2020 Anno domini

Katsauksen päätoimittaja
Sika
Lari Martikainen

PUHEENJOHTAJALTA

Kuten Juice Leskinenkin sen jo aikanaan totesi sanoin “Jouluna sikaa mä muista en, vain kinkkua vahtaan himoiten”, on joulututkitusti onneton juhla sikalaumalle. Näinä synkkinä aikoina haluaisinkin tuoda valonpilkahduksia pimeyden keskelle ja muistella mennyttä vuotta ja sen ilahduttavia hetkiä. Monilla on varmasti Tuudo kilkattanut läpi vuoden noppien sataessa palkintona akateemisesta ahkeruudesta, kun taas toiset eivät ole uskaltaneet kurkistaa verkkopankkiin baari-illan jälkeen ja lohduttautuvat toistamalla mielessään jo tutuksi käynyttä mantraa - “Mitä ei tiedä, ei voi satuttaa”. Koska allekirjoittanut näkee punaista joka kerta, kun kuulee kysymykseksi naamioidun trollaamisen “miksi hallitus ei tee mitään”, on tämä postaus hyvä omistaa sen kertamiselle, mitä hallitus on tehnyt kuluneen vuoden aikana edistääkseen klubilaisten hyvinvointia.

Vuosi alkoi alumni-illan parissa, jonne kolme urauurtavaa aiempien vuosikymmenten klubilaista oli kutsuttu kertomaan menestyksestään työelämässä. Siitä jatkettiin samalla teemalla eli menestyjäsitten merkeissä, mutta tällä kertaa uudella kokoonpanolla. Kartelli ja T-Klubi osallistuivat sitseille tapojensa mukaisesti ja aiemmista vuosista poiketen myös Efficiolaiset oli kutsuttu mukaan rientoihin. Helmikuun alkupuolella järjestetyillä sitseillä siis ylläpidettiin jo valmiiksi erinomaisia suhteita Kartelliin ja myös Efficiolaisten seura miellytti kansantaloustieteen opiskelijoita sellaisella tasolla, että Efficion osallistumisesta menestyjäsitselle toivottiin muodostuvan perinne heti, kun “Helan går” oli saatu päätökseen.

Maaliskuussa kansantaloustieteen opiskelijat pääsivät tutustumaan laitoksen henkilökuntaan rommiteen saattelemana. Kuun puolessa välissä urheiluvastaava piti huolen klubilaisten hyvinvoinnista ja mahdollisti ilmajoogan kokeilun innokkaille. Rentoutumisesta en ole varma, mutta joogaajilta päässeitä äännähdyksiä seurannut naurunremakka vähintäänkin kehitti joogaajien vatsalihaksia. Seuraavana päivänä järjestettiin toisenlaista hyvinvointia ylläpitävä tapahtuma, nimittäin silloin sitsattiin takaperin TPPS-sitsien vallatessa T-talon. Mukana

olivat T-Klubin lisäksi Sosklubi, Putex, sekä P-Klubi. Varmaksi tiedän vain sen, että laulunjohtajien pöydässä ei pöydän antimia säästeltä ja lista etukäteen suunnitelluista rangaistuksista loppui ennen aikojaan sitsikansan unohtaessa pöytätävät liiallisen ilonpidon seurauksena.

Huhtikuussa T-Klubi lähensi suhteitaan Sosklubiin Enemies to lovers -sitseillä ja onnistuneet juhlat jatkuivat Doriksessa. Lopun huhtikuusta klubilaiset juhlivat erinäköisissä vapputapahtumissa, joista Klubin omia olivat hulvaton Kummeli -ilta, sekä Beer-pong -turnaus, jossa mesta-ruuden voittivat lopulta he, joide tiimiasun keskellä komeili klubin tärkein kasvo. Huhtikuu huipentui vappuviikkoon ja siitä viinisuunnistuksen kautta vappuaattoon. En sano koskaan, sillä en ole perehtynyt T-Klubin historiaan tarpeeksi, mutta koskaan pitkästä aikaa klubi kestitsi vapun juhlijoita itse keitetyn siman äärellä. Maukkaan ja sitruunaisen siman rohkaisemana kiersivät possut säätä uhmaten kastajaisten rastikierroksen, joka huipentui heidän polvistuessaan allekirjoittaneen eteen ja lausuessaan valan, joka muuttaisi heidät taikaliemen lailla oikeiksi sioiksi. En ole ikinä tuntenut itseäni yhtä tärkeäksi.

Kesän kohokohta oli ehdottomasti kansiskarnevaali, jossa jo valmiiksi helteisellä ilmalla istuttiin vielä ilmaakin helteisemmässä paljussa hiikkoillen kuin pienet siat. Kerrankin sai toteuttaa kutsumustaan!

Koko kesän mittainen odotus palkittiin lopulta, kun uudet possut toivotettiin tervetulleeksi T-Klubiin elokuun lopulla. Ekan illan bileissä tanssittiin jokaisen omistautuneen klubilaisen suosikki tanssi eli Sea Shanty ja myöhemmin viikolla fukseille opetettiin sitsikulttuurin saloja harkkasitseillä yhdessä Dialectican ja Fobian kanssa. Koska suhteita Sosklubiin ei ollut vielä vaalittu tarpeeksi, järjestettiin syyskuun alussa myös kaljafrisbee limehaalarisien kanssa ja urheilupuiston frisbeegolfrata ei jättänyt ketään kylmäksi!

Nämä huvitukset olivat kuitenkin vasta alkulämmittelyä ja rajoja tultaisiin kunnolla koettelemaan vasta syyskuun lopulla luonnon helmassa järjestettävällä viikonlopun mittaisella hyvinvointiretriitillä. Hyvinvoin-

tiretriitti, joka tunnetaan myös nimellä mökkisikailu, ei jättänyt ketään kylmäksi tänäkään vuonna. Kuva kertoo enemmän, kuin tuhat sanaa ja jos tekniset taitoni riittäisivät, lisäisin tähän nyt kuvatiedoston mökistä sunnuntaiaamuna visualisoimaan hauskanpidon määrää.

Lokakuun ensimmäinen torstai näytteli pimenevän kuukauden onnekkainta iltaa monelle. Mökkisikailun jättämä sikailuinto oli päästävä purkamaan tavalla tai toisella ja tämän tarpeen olivat hallituslaiset onneksemme onnistuneet ennustamaan. Tapahtuma tunnetaan nimellä Sikailusitsit ja ilokseni voin todeta, että myös pöytätavat olivat löytyneet takaisin jäsenistön lihasmuistiin ja mökkisitsien sekoilusta oli enää häivähdys jäljellä. Heille, jotka preferoivat juomisen ja laulamisen sijaan juomista ja ulkoilua, oli tiedossa vielä parempia uutisia, nimittäin viinisunnistus. Konsepti on luultavasti kaikille lukijoille tuttu, joten todettakoon vaikka vain se, että suunnistamisen vaikein osuus vaikutti olevan ämpäribileisiin ja kotiin suunnistaminen.

Loppusyksystä järjestettiin kaverisitsit ja vaikka teemana oli “dynamic duos and trios”, olivat sitsaajat selkeästi aikaisempien vuosien tavoin pukeneet päälleen vain limenvihreitä haalareita. Olisiko toimiva kehitysehdotus ottaa Sosklubi alusta asti mukaan juhlien suunnitteluun, sen ollessa osallistujaprofiililtaan joka tapauksessa yhdenvertainen yhteistapahtuman kanssa?

Syksyllä on järjestetty myös ennätysmäärä hyvinvointia tukevia tapahtumia. Siis sellaisia, että myös seuraavana päivänä on hyvinvoiva olo. On superparkia, megazonea ja lätkämatsia and the list goes on... Lauman hyvinvointi on se mihin hallitus tähtää ja siinä onnistumista ei käy kiistäminen.

Marraskuussa järjestettiin myös ennätyslyhyt syyskokous, jossa valittiin vuodelle 2026 uusi hallitus täyteen innokkaita fukseja, sekä vanhoja konkareita. Ääntenlaskijoiden uurastus äänestyslappujen ahkeran leikkaamisen parissa jäi pimentoon, kun koko syyskokouksessa päästiin äänestämään vain kerran.

Loppuvuotta siivittää vielä pikkujoulut sekä kauan odotettu kansis-
risse, joita on valmisteltu koko pitkä syksy. Niistä kuulemme toivon
mukaan vielä lisää seuraavana vappuna ilmestyvässä lisänumerossa.
Tässä kohtaa haluan kuitenkin kiittää kaikkia klubilaisia upeasta vuo-
desta ja siitä, että vaivauduitte lukemaan tervehdykseni tänne saakka.
Seuraava vuosi tuo mukanaan uusia fukseja, tapahtumia ja muistoja,
joita jäämme innolla odottamaan. Siihen asti, ihanaa joulunodotusta
jok'ikiselle!

Hilla Löfman
Puheenjohtaja

PREDSIEN VUOSI (HOPEA)

Uusi vuosi alkoi hyvin ravitun sikalauman rynnistäessä Educariumin parketeilla koripallon perässä. Turnauksen kulku muistutti enemmän joulukilojen sulattelua mestaruusjunan sijaan. Nihkeästä alkulohkovaiheesta jäi käteen vain yksi voitto, mikä tarkoitti puolivälierässä Opexin kohtaamista. Tuleva mestari käsitteli sikoja ikään kuin lihatiskillä oltaisiin, joten tästä turnauksesta ei paljoa jälkipolville jäänyt kerrottavaa.

Huonon alun jälkeen aloitettiin sanamukaisesti puhtaalta pöydältä, nimittäin ensimmäistä kertaa pelattiin Campussportin pipolätkäturkaus. Paikalliset mätkäavetit ja muut mailankäsittelijät kerääntyivät kauneutta uhkuvan Varissuon jäähallin uumeniin yhdeksi päiväksi ottamaan toisistaan mittaa. Lohkopeleistä voitto ja tappio, paikka jatkopeleissä tarkoitti samalla varmoja mitalipelejä. Välierässä työntekijät jäivät jalkoihin, mutta finaalissa Functio laesa oli parempi, aivan kuten lohkokassin. Kotiin lähti kuitenkin vuoden ensimmäinen mitali, joka oli hopean värisen.

Kenties vuoden odotetuimpiin kuuluva urheilun ilotapahtuma, futsal-turnaus, koitti jälleen helmikuun lopussa. Viime vuoden ilmiömäinen mestaruus oli edelleen monella mielessä, mikä toi turnaukseen lisäjännitystä.

Lohkovaihe pelattiin pois alta ilman turhia paineita, sillä jatkoon pääsi melkein koko lohko. Kakkospaikan avulla neljännesvälierässä vastaan saapui taas henkilökunta, joka jäi taas jalkoihin tuloksella 10-1.

Puolivälierässä osoitettiin Indexin sisäistä paremmuutta kaatamalla Pii-put 5-2 ja matka jatkui välieriin. Siellä vastaan asettui pelaajapuutteesta kärsinyt Agora, joka oli haalinut joukkueeseen muutamia ulkopuolisia avustajia. Näiden ammattilaisten ja tuomarin suhteellisen sokeiden silmien takia karvas rankkaritappio kaatoi Predsien mestaruuden uusimishaaveet. Nykyajan maailmassa lojaalius on kuoleva trendi ja meidänkaltaiset oman kylän joukkueet joutuvat kärsimään palkkasotureiden käsittelyssä. Balsamia haavoihin antoi kuitenkin pronssimitali, joka saatiin kaatamalla kilpakumppani SF-Klubben 4-3. Viimeisenä mainintana futsalista Elias Puopolon lammasmainen käytös lähteä pois ennen pronssiottelua, hyi (nykyään juo vaan ykkösolutta).

(Futsalin tuomari)

Aikataulutus on hienoa hommaa, ja sitä ei Campussportin puolella osata, sillä seuraavana lajina ollut 3v3 sähköily alkoi futsalin kanssa päällekkäin. Iskerin hikinen halli ei parantanut nihkeää peliä, ja turnauksen edetessä ei oikeastaan peli ikinä lähtenyt käyntiin. Lopputuloksena pronssiottelut, jossa pienellä miehityksellä häviö Synapsille. Mainittakoon turnauksesta sen verran, että entinen liikuntavastaava Markkanen onnistui puhumaan itsensä ulos yhdestä pelistä.

Kevään viimeisenä lajina oli vuorossa pesäpallo. Maalaisten kunnialaji, joka ei sikalauman

pääkallossa ole geneettisesti koodattuna. Kevätaurinko antaa paljon syitä juhlia ja nauttia elämästä, ja jostain syystä pelikentillä ei nähty varsinaista yleisöryntäystä. Koko turnauksesta yksi voitto ja heti ensimmäisestä jatkopelistä kesälomille. Aivan uunituoreet hihattomat Predators-paidat pääsivät tässä turnauksessa ensimmäistä kertaa nähtylle. Kesälomille siirryttiin kahden mitalin kera.

Lomalta palattiin uuteen lukuvuoteen ja ensimmäisenä lajina oli jalkapallo. Viime vuoden pronssimitalistit saivat lisävahvistuksia fukseista, mikä korotti jo ennalta kovia odotuksia. Alkulohkossa nähtiin suoranaista dominointia, kun sikalauma jyräsi muiden yli. Taistelutahto yltyi välillä vähän kovemmaksi ja puolustuksen kulmakivi kävi välillä kentän ulkopuolella jäähyllä. Lohkovoitto tarkoitti hyvää reittiä finaaliin, mikä alkoikin luovutusvoitolla taas henkilökunnasta. Vanhojen ja fuksin välinen ottelu korvaajana, mikä olikin turnauksen siihen mennessä kovin. Vanhoille voitto 4-3. Likaista oli meno taas puolivälierässä, kun turhautuneet raksainssit sylkivät ja tappelivat ottaessaan takalaukauksia sioilta. Sama tähti puolustaja taas puolusti kunnia ja sai valitettavan ulosajon. Välierässä väännettiin tiukasti rankkareihin asti, mutta varmat vetäjät varmistivat paikan finaaliin. Siellä vastaan asettui Henrik Street, josta otettiin revanssia viime vuoden kisoista. Vaikka joukkue oli täydessä virityksessä ja pelannut tähän mennessä puhtaan turnauksen, ei kaivattua voittoa vielääkään saatu. Kaulaan sujahti hopeinen mitali ja pari peluria kävi hakemassa kilpasarjastakin mitalit.

Koulun pyörähdettyä oikeasti jo käyntiin oli vuorossa jo vuoden viimeisen lajin aika. Salibandykentillä nähtiin tänä vuonna ilmiömainen joukkue, kun eräästä turkulaisesta urheiluseurasta saatiin lisävahvistuksia, kiitos fuksille. Kentillä nähtiin sen tason veivaamista ja pallonkäsitteilyä, mitä ei ole koskaan aikaisemmin Predatorien paita päällä nähty. Taas puhtaalla pelillä saatiin lohkovoitto, mitä seurasi voitto Deltasta puolivälierissä. Välierässä Henrik Street joutui nöyrytykseen kostonajalkapalloturnauksesta, kun Predsit nappasivat taas yhden rankkarikisavoiton. Finaalissa lainapelaajista koostuva sekasikiö Tutankissat vei pidemmän korren, joten taas jouduttiin tyytymään hopeaan. Kuvailut finaali-ilta tapahtumista perustuvat kuulopuheisiin ja tilastoihin, sillä allekirjoittanut oli itse samaan aikaan Itämeren aalloilla nauttimassa kaikenlaisista buffeteista.

Lentopalloturnaus ei viehättänyt sikalaumaa tänä vuonna, joten alempi loppusarja onnistuttiin välttämään. Tapa se on tämäkin. Lisämainintana setämiehet, jotka kävivät vieraisissa kokeilemassa STKU:n pelejä, osa jopa Predisen paita päällä. Järkyttävä näky.

Yhteenvetona oli mitalintäyteinen vuosi, vaikka se kirkkain jäikin puuttumaan. Kolme finaalitappiota, joista voi ottaa oppia tulevaisuutta varten. Campusportin kaikkien aikojen (eli 2017 eteenpäin) tilastoissa kuitenkin vahvistettiin kakkossijaa ottamalla niskalenkkiä SF-Klubbenista useaan otteeseen. Ensi vuonna kuitenkin mestaruusjahti jatkuu ja sikalaumaa johdattaa silloin Predsin kapteenina uusi urheiluministeri Eero Tuomainen.

Kiitos urheiluntäyteisestä vuodesta 2025

Oskari Taskinen

T-Klubin urheiluvastaava

VUOSI INDEXISSÄ

Indexin vuosi 2025 on ollut jälleen tapahtumarikas ja T-Klubi on edustanut tapansa mukaisesti railakkain menoin. Vuoteen on kuulunut kaikkea ulkosuhteiden rakentamisesta ja purkamisesta aina tapahtumissa örveltämiseen ja reippailuun. Näin joulun alla onkin hyvä katsoa taaksepäin ja miettiä, mitä tulikaan taas tehtyä.

Vuoden aikana Index lanseerasi useita uusia tapahtumia, joissa kaikissa edusti sikalauma sankoin joukoin. Tapahtumarotaatioon ovat varmasti tulleet jäädäkseen ainakin virkistävät run clubit, pääsiäisen alla järjestettävä PääsiäiSEX-rastikierros, keväiset pikniksitsit sekä uudella sattumanvaraisella sitsikonseptilla toimineet sattuma- ja kohtalositsit. Myös alunperin luvatta Indexin rahoilla sattumasitsejä varten ostettu noppa (vaahtomuovikuutio, numerot piti maalata itse) osoittautui alun vastustuksen jälkeen menestysostokseksi.

Myös perinnetapahtumat olivat jälleen suosiossa. Vuoden kohokohtia olivat selkeästi jälleen keväällä publi(lähiö)kierros ja päiväsitsit, syksyllä

aartenmetsästys ja fuksisitsit. T-Klubi oli näissäkin paikalla vahvasti edustettuna, ajoittain jopa pahennusta aiheuttamatta. Syksyllä juhlittiin vielä lisää, kaikista hienoitin Indexin 72. vuosijuhlien merkeissä. Vaikka juhlat Kårenilla olivatkin onnistuneet ja varsin hienot, on omia vuo-

Jalkarahi Kuutio,
vaahtomuovinen aihio
SKU: JR40K

1 27,00 €

Tuotteet yhteensä 27,00 €

Lähetys ja käsittely 6,90 €

Yhteensä (veroton) 27,01 €

ALV25,5 (25.5%) 6,89 €

Verot 6,89 €

Yhteensä (verollinen) 33,90 €

den kohokohtia vujujen jälkeisen päivän silliaamiainen Paraisilla. Riemu oli suurimmillaan, kun sikalauma löysi välittömästi paikalle päästyään Gambina-pullon lipputangosta ja sai aamiaiseksi nautittavan jalgurttin-sa kylkeen uutta hittituotetta, lasillisen gallua.

Pari viikkoa vujujen jälkeen olikin karmivan Halloweenix-rastikierroksen aika. Sikalauma oli tosissaankin karmiva, ja nimeltämainitsemattoman psykologian ainejärjestön edustajat olivat ainakin varsin kauhuissaan: ”Älkää antako niitten voittaa, [sika X] tuli tähän rastille ja sano heti ekan et onks teil peukkuu, ei oo ok”. Vuoden päättivät ratkiriemukkaat kotibileet Q-talolla, joissa ansioituneimmat siat jaksoivatkin aina aamuneljän pilkkuun asti.

Indexin vuotta väritti/varjosti eniten kuitenkin ensimmäinen T-Klubilainen puheenjohtaja yli vuosikymmeneen. Vuotta varjostivat puheenjohtajan ulko- ja sisäisten suhteiden muodostus sekä erityisesti alkuvuoden epäonnistunut holittomuuskokeilu.

Pirteää väriä Indexin toimintaan toi kuitenkin puheenjohtajan T-Klubilaiselle ominainen sikailuasenne, joka mahdollisti Indexin aiempaa monipuolisemman, menevämmän, hauskemman, ja jopa sikamaisemman toiminnan. T-klubilainen puheenjohtaja onkin osoittautunut menestyskokeiluksi, eikä sille näy loppua, sillä jollain ihmeellä olemmekin onnistuneet säilyttämään T-Klubin valta-aseman Indexissä jo toista vuotta putkeen allekirjoittaneen päästessä vallankahvaan.

Indexin vuodesta 2026 onkin jälleen odotettavissa jymymenestystä. Omasta mielestä on ainakin hienoa, että joskus jopa ”T-Klubille liian wokeksi” tituleerattua järjestöä voi tätä nykyä päästä puheenjohtamaan menemällä joka tapahtumaan örisemään, vetämään kauheet kannit ja huutamaan ”TÖRPPÖTÖRPPÖTÖRPPÖ”.

Kiitos kaikille faneille ja hyvää joulua!

T-Klubin Index-vastaava
Jalmari Gylén

LAITOSELAMÄÄ

Monet teistä lukijoista ovat varmasti saaneet jossain kohtaa sähköpostiinne viestin taloustieteen laitokselta, jossa teille mainostetaan harjoittelupaikkaa taloustieteen laitoksella.

Laitokselle harjoitteluun meneminen voi olla hyppy tyhjään, sillä tietoa työtehtävistä on tarjolla hyvin vähän etukäteen. Stereotypinen oletus on kuitenkin demoapinana toimiminen mikro- ja makrotaloustieteen kursseilla.

Tähän mystiseen “harjoittelijan” pestiin voi sisältyä kuitenkin paljon muutakin. Näinpä Katsauksen päätoimittaja päätyikin etsimään piipun sekä monokkelin kaapin perukoilta ja jalkautumaan laitoksen käytäville etsimään totuutta. Mitä siellä oikeasti tapahtuu?

Laitoksen pölyisillä ja hämähäkinseinin täyttämällä käytävillä tulikin kaksi laitoksen nuorukaista vastaan, jotka suostuivat vastaamaan kysymyksiäni.

Kyseiset henkilöt tunnettiin ennen jonkinlaisina “petoina”, mutta laitoksella työskentely on tämän elementin heistä poistanut. Kiitokset siis Vinski Pyyköselälle ja Johannes Palojoelle haastatteluun vastaamisesta.

Ensin vuorossa laitoksen tuorein ja nuorin kasvo, Johannes Palojoki. Johannes omaa valloittavan virneensä lisäksi myös yhden laitoksen suurimmista hauiksista.

Tässä Johanneksen haastattelu. Mainittakoot se, että Johanneksen irvokkaan kielenkäytön takia joitain kohtia on jouduttu hieman siistimään toimituksellisista syistä.

Miten päädyit töihin taloustieteen laitokselle?

Olin ilmaissut mielenkiintoni työskennellä taloustieteen laitoksella harjoittelijana. Laitokselle vapautui sattumalta harjoittelupaikka, johon

minut lopulta valittiin.

Mitä teet laitoksella?

Työskentelin laitoksella harjoittelijana. Avustin eri kursseilla pienissä tehtävissä.

Millaisia työtehtäviä teet tavallisena viikkona?

Tavallisena viikkona teen itsenäisiä hommia kurssien vastuupettajia varten.

Mikä tehtävä on ollut mielenkiintoisin tai opettavaisin?

Opettavaisin tehtävä on varmasti ollut harjoitusten vetäminen, koska näissä on päässyt harjoittelemaan esiintymistaitoja.

Mikä on ollut haastavinta laitoksella työskentelyssä?

Vaikka opiskelu ja työskentely ovat pitkälti tukeneet toisiaan, täysipäiväisen työskentelyn sovittaminen opintojen ohelle on vaatinut uudenlaista asioiden priorisointia. Tämän haasteen kuitenkin oppi jo työsuhteen alussa hyvin nopeasti.

Onko työ saanut sinut kiinnostumaan jatko-opinnoista?

Harjoittelu laitoksella on saanut minut miettimään jatko-opintoja. Harjoittelussa on konkreettisesti nähnyt, millaista yliopistolla on muuna kuin perustutkinto-opiskelijana.

Miten onnistut tasapainottamaan opinnot ja työn?

Opintojen ja työn tasapainottaminen on onnistunut hyvin; laitokselta on tuettu panostamaan ensisijaisesti omiin opintoihin ja oltu tämän suhteen joustavia. Työt ovat lisäksi liittyneet sen verran töihin, että opiskelu ja laitoksella työskentely ovat tukeneet toisiaan hyvin.

Suosittelko laitosta työnantajana? Miksi? Miksi ette?

Voin suositella taloustieteen laitosta työnantajana lämpimästi. Heti ensimmäisenä työpäivänä tuli hyvin tervetullut olo ja työtehtävissä minua tuettiin myös aina tarvittaessa.

Jos taloustieteen laitos olisi joku julkisuuden henkilö, kuka se olisi?
Heikki Silvennoinen.

Seuraavana laitosnuorena haastattelun antoi Vinski. Johanneksesta poiketen, Vinski tekee jo jatko-opintoja ja onkin ollut laitoksella jo pidempään töissä.

Miten päädyit töihin taloustieteen laitokselle?

Hain harjottelijaksi laitokselle 23 loppuvuodesta. Hain tehtävään, jossa etsittiin demojen vetäjää, mutta päädyinkin tutkimusavustajaksi, kun nykyinen esihenkilöni tuli kysymään minulta mercalla, olisinko kiinnostunut tulemaan hänen projektiinsa töihin.

Mitä teet laitoksella?

Olen tällä hetkellä väitöskirjatutkija, mutta suurimman osan "laitosurastani", eli 24 helmikuu - 25 elokuu olen toiminut tutkimusavustaja

Millaisia työtehtäviä teet tavallisena viikkona?

Tutkimusavustajana työskennellessäni päätyötehtäväni oli vanhan äänestysaineiston digitointi. Digitoiminen mun tapauksessani tarkoitti äänestystietojen, eli nimi, osoite ja ammatti kirjoittamista käsin exceliin alkuperäisestä äänikirjasta otettujen kuvien perusteella. Joissain tapauksissa nämä tiedot pystyi myös lukemaan OCR-ohjelmalla, jolloin tarvitsi ainoastaan korjata OCR tekemät virheet.

Väitöskirjatutkijana olen jatkanut tämän aineiston kanssa työskentelyä, koska väitöskirjani perustuu tähän äänestysaineistoon, mutta työskentely on lähinnä tapahtunut jo aiemmin digitoidun datan kanssa. Olen siis esimerkiksi Statassa rakentanut erinäisiä aineistoja, tehnyt tilastollisia testejä ja sovittanut malleja. Työajalla olen myös tehnyt taustatutkimusta artikkeleihin ja menetelmiin liittyen, eli käytännössä lukenut artikkeleja ja selannut Google Scholaria..

Mikä tehtävä on ollut mielenkiintoisin tai opettavaisin?

Opettavaisimpia ja mielenkiintoisimpia tehtäviä ovat olleet kirjallisuuskatsauksien tuottaminen vanhemmille tutkijoille. Tällaiset kirjallisuuskatsaukset eroavat paljon esim. kandiin tehtävästä kirjallisuuskatsauksesta. Painotus on tiedon tiivistämisessä ja artikkeleiden luokittelussa esim. menetelmien ja tulosten perusteella.

Mikä on ollut haastavinta laitoksella työskentelyssä?

Haastavinta on ollut varsinkin väitöskirjavaiheessa omien pakollisten opintojen ja työtehtävien tasapainotus. Tehtävää on paljon ja aika on monesti vähissä. Kurssit eivät joustu, eli töitä on joutunut monesti siirtämään viikonlopulle tai arki-illoille. Akateeminen työpäivä monesti alkaa kun heräät ja loppuu, kun menet nukkumaan (vaikka yliopisto onkin virallisesti tästä eri mieltä).

Saiko työ sinut kiinnostumaan jatko-opinnoista?

Olin ollut kiinnostunut jatko-opinnoista jo ennen kun hain laitokselle töihin, mutta työskentely tutkimusavustajana oikeassa tutkimusprojektissa on tottakai lisännyt mielenkiintoa, kun tutkimusta on päässyt seuraamaan läheltä ja itse myös tekemään.

Miten onnistut tasapainottamaan opinnot ja työn?

Maisterivaiheessa työtehtävät ja kouluhommat oli kohtalaisen helppo tasapainottaa. Oma työsopparini oli 50%, eli tein joka päivä noin 4h töitä kouluhommiensa lisäksi. Työajat ovat kuitenkin erittäin joustavat ja töitä voi tehdä kotona, eli pitkiä päiviä koululla ei tarvinnut töiden puolesta viettää. Jos jonain päivänä ei kerennyt tekemään töitä, nämä tunnit oli helppo tehdä viikonloppuna. Töitä voi myös tehdä etukäteen, eli jos vaikka on jokin helpompi periodi, voi työtunteja tehdä varastoon ja varastoja purkaa kun on enemmän kiireitä koulun tai opiskelijaelämän puolesta.

Suosittelko laitosta työnantajana? Miksi? Miksi ette?

Voin ehdottomasti suositella. Meillä Turussa on hyvä työilmapiiri laitoksella ja yleisestikin mukavaa ja helposti lähestyttävää porukkaa. Useimmat harkkarit meillä auttavat tosiaan demojen ja muiden kurssitöiden kanssa ja tähän työhön saa kurssien vetäjiltä yleensä paljon tukea. Demojen vetäjänä töitä tehdään myös usein ns 'urakalla', eli työtunteja ei seurata ollenkaan, koska ainoastaan demojen ratkaisemisella ja tarkistamisella on väliä.

Jos taloustieteen laitos olisi joku julkisuuden henkilö, kuka se olisi?

Sanoisin, että taloustieteen laitos on kuin Sanna Marin, eli työtehävissä asiallinen ja ahkera, mutta vapaalla osataan myös juhlia (Rankat duunit & rankat huvit)! Täytyy muistaa, että laitoksella työskentelevät ovat itsekkin vanhoja opiskelijoita, useat myös vanhoja T-Klubilaisia...

Toivottavasti nämä haastattelut antavat hyvää kuvaa laitoslaisen elämästä. Molemmat herrasmiehet varmasti vastaavat lisäkysymyksiin innolla jos niitä herää, joten olkaa heihin matalalla kynnyksellä yhteydessä!

TALOUSTIETEEN LAITOKSEN
TERÄVIN KÄRKI

SIKAKIVA VAIHTO! VOL. 2

Kuten varmasti osa lukijoista muistaa, Katsaus 2024 sisälsi pienen palstan vaihdossa olleiden sikojen kokemuksista... Toiveenne on toteutunut ja ideat ovat loppuneet, joten tänäkin vuonna pääsette lukemaan keväällä vaihdossa olleiden kokemuksia.

Vaihtokohteena molemmilla haastateltavina oli eksoottista eksoottisempi Kanada. Tämä Yhdysvaltojen sivistyneempi ja vähemmän Donald Trumpmaisempi pikkuveli, vaahterasiirappeineen ja jääkiekkjoukkueineen, oli huhujen mukaan varsin miellyttävä vaihtokohde. Olemmekin siis onnekkaita, että kirjeenvaihtajamme suostuivat antamaan haastattelun vaihtokokemuksestaan.

Molemmat ovat T-Klubin entisiä suuria johtajia. Kiitokset siis Melina Meriharjulle sekä Lasse Raudaskoskelle!

Ensimmäisenä haastateltavana Melina!

Vaihtokohteesi? (Kaupunki & yliopisto)

London, Kanada. University of Western Ontario

Mikä sai sinut valitsemaan juuri Kanadan vaihtokohteeksi?

Halusin lähteä Euroopan ulkopuolelle maahan, jossa ei välttämättä tulisi muuten vietettyä aikaa. Ajattelin myös, että Kanadassa saisin kaikki Yhdysvaltojen edut, mutta oloni olisi turvallisempi.

Millaisia ennakko-odotuksia sinulla Kanadasta? Vastasivatko ne todellisuutta?

En kokenut varsinaista kulttuurishokkia ollenkaan, vaan mielestäni sopeuduin uuteen ympäristöön todella nopeasti. Oletin, että ihmiset olisivat mukavia ja small talkia olisi paljon. Odotin innolla myös, että

Kanadassa olisi kunnon talvi, kun Turussa sitä harvoin pääsee enää kokemaan. Oletukseni vastasivat todellisuutta.

Miten taloustieteen opetus Kanadassa erosi Turun yliopiston opetuksesta?

Kurssit kestävät yhden lukukauden eli aikaa oppimiselle on todella paljon verrattuna Suomeen. Suoritin vaihdossa kurssit makro 1 ja 2 ja sain ne suoraan hyväksiluettua Turun yliopiston kursseja vastaaviksi. Uskon, että suurin syy tähän oli, että käytimme samaa kirjaa kuin Suomessa. Opetus oli mielestäni samantasoista, mutta läpipääsy tenteistä tuntui ehkä hieman helpommalta.

Minkälaisia oppimistehtäviä ja arviointimenetelmiä oli vs suomi? (esseitä, projekteja, tenttejä?)

Taloustieteen kursseilla oli luento-opetusta kahdesti viikossa, viikoittaisia vapaaehtoisia demotehtäviä, kaksi pakollista välitenttiä ja lopputentti. Muilla kursseilla välitentit oli korvattu palautettavilla esseillä, eikä viikoittaisia tehtäviä ollut. Lopputentit järjestettiin kaikilla kursseilla isoissa saleissa paperisina.

Mikä oli kiinnostavin jonka suoritit?

Anarchy in the UK. Kurssilla käytiin rajatusti Iso-Britannian historiaa 1900-luvun alusta tähän päivään populäärimusiikin avulla. Professori oli tehnyt kurssista kiinnostavan ja mukaansatempaavan. Kaipasin vaihtoajaksi edes yhtä hauskaa ja erilaista kurssia, ja Anarchy in the UK täytti tämän!

Millaista arki oli kampuksella ja kaupungissa?

Arki oli tasapainoista ja helppoa. Kävin luennoilla ja kampuksella syömässä, opiskelin kirjastossa, urheilin ja vietin aikaa kavereiden kanssa. Kampusalue oli itsessään kuin pieni kaupunki ja etenkin urheilukeskus oli huikea.

Kävimme vaihtariporukalla paljon myös tapahtumissa niin viikolla kuin viikonloppunakin ja erityisesti paikallisten London Knightsien jääkiekkopelit olivat hauskaa ajanvietettä. Westernin yliopisto on tunnetusti Kanadan #1 party school ja siellä järjestään kaikenlaisia tapahtumia koko ajan!

Jos joku klubilainen olisi lähdössä Kanadaan, mihin kohteeseen suosittelisit menemään?

Vaihtokohteena London oli aivan loistava! Kaupunkilomailijalle suosittelisin Torontoa, mutta oma lempireissuni oli Banffiin.

Mikä oli hauskin tai erikoisin opiskelijakulttuuriero, johon törmäsit?

Western on yksi harvoista Kanadan yliopistoista, joissa on "kreikkalaista" opiskelijakulttuuria. Veljes- ja sisarkunnat konseptina oli hieman hankala ymmärtää, mutta meininki vaikutti hauskalta ja rennolta.

Suosittelisitko Kanadaa vaihtokohteena muille? Miksi tai miksi ei?

Ehdottomasti! Kanada on turvallinen ja jopa lähes Suomen kaltainen maa, mutta tekemistä ja ihmeteltävää riittää.

Mikä oli vaihdossa parasta?

Uudet ystävät ja kokemukset. Oli ihana reissata ihan uusissa maisemis-

sa ja myös kokea normaalia elämää rapakon toisella puolella.

Vaihtokoteesi?

Saskatoon, Saskatchewan University

Mikä sai sinut valitsemaan juuri Kanadan vaihtokohteeksi?

Kanada valikoitui, sillä maa on aina kiinnostanut. Maa on myös iso ja pitkän matkan päästä, minkä vuoksi vaihtokohteena se hyvä. Maahan kerkesi tutustua paremmin ja kokea erilaisia asioita.

Millaisia ennakko-odotuksia sinulla Kanadasta? Vastasivatko ne todellisuutta?

Oletin Kanadan ikään kuin Pohjois-Amerikkalaisena Pohjoismaana. Tämän lisäksi odotin luonnon olevan monipuolinen ja iso osa maata. Oletukset pitivät jokseenkin paikkaansa, vaikka yllätyksenä tuli se, että Saskatoon on keskellä preeriaa, jossa saa ajaa 6h ennenkuin tulee mitään mielenkiintoista vastaan.

Miten taloustieteen opetus Kanadassa erosi Turun yliopiston opetuksesta? (Esim. Opintojen rakenne jne)

Vaihto-opiskelijana ei täysin päässyt kärkeille, kuinka tutkinto Kanadassa rakentuu mutta ymmärryksenä mukaan Saskatchewanin yliopistossa oli paljon enemmän valinnanvaraa opintojen suhteen. Kandin tutkinto kestää myös 4 vuotta ja suurin osa kanadalaisista siirtyykin tämän jälkeen työelämään, ja palaa ehkä myöhemmin tekemään maisterin tutkinnon. Muutoin kurssit toteutettiin hyvinkin samalla tyylillä kuin Suomessakin.

Minkälaisia oppimistehtäviä ja arviointimenetelmiä oli vs suomi? (esseitä, projekteja, tenttejä?)

Kursseilla joihin osallistuin käytettiin arvioinnissa demoja, esseitä, esitelmiä, välitenttejä, lopputenttiä. Jokaisella kurssilla oli eri tavoin yhdistetty edellä mainitut tehtävät arvosanan määrittämiseksi. (Kanadassa esseissä käytetään riviväliä 2, joten sivut täyttyivät ekstra

helposti)

Mikä oli kiinnostavin kurssi, jonka suorittit?

Kiinnostavin oli Energy Economics. Kurssilla käytiin erilaisia malleja, kuinka energiamarkkinat muodostuvat. Esimerkkinä Hotelling malli (kuvattiin, kuinka nopeaa öljyvarannot käytetään ja miten tämä vaikuttaa öljyn hintaan) tai öljyn

tarjonta/hinnoittelustrategia OPEC maiden ja muun maailman välillä. Kurssin toteutustapakin oli kiinnostavasti muodostettu sisältäen viikottaiset demot, esseen, esitelmän esseestä sekä lopputentin. Ja proffa oli ehdottomasti oma suosikki keväältä.

Millaista arki oli kampuksella ja kaupungissa?

Kampusalue oli todella hieno ja viihtyisä. Matkaa asunnoltani (opiskeliija-asunto) oli kampukselle n. 500m. Kampusalue oli oma alueensa kaupungista eikä tällä alueella ollut muita kuin opiskelijoita. Kaupunki oli Kanadan mittakaavassa pieni vaikka olikin muutoin Turun kokoinen kaupunki. Erikoisin asia oli se, kuinka maalaiselta kaupunki vaikutti. Voit kuvitella asuvasi Turun kokoisessa kaupungissa mutta jokainen tässä kaupungissa on tullut suoraan maaseudun pieneltä kylältä. Sellainen oli Saskatoon.

Jos joku klubilainen olisi lähdössä Kanadaan, mihin kohteeseen suosittelisit menemään?

Ykköskohteena ehdottomasti Kalliovuoret, suuri kansallispuistoalue ja vuoristomaisema on vertaansa vailla. Toisena suosittelen Vancouveria, vaikka kaupunki onkin hyvin kallis. Kuitenkin tosi paljon nähtävää ja kaikin puolin viihtyisä kaupunki. (Vältä China Townin aluetta, siellä on kaikki spurgut). Kolmantena suosittelen St. John'sia. Kyseessä Kanadan itäisin kaupunki ja kohtuullisen pieni kaupunki. Ei siis pitkää aikaa kannata varata tänne mutta ehdottomasti käymisen arvoinen. Kaupungin kiertää päivässä mutta esimerkiksi auton vuokraamalla pystyy helposti ajamaan muualle Newfoundlandissa, jossa on älyttömän hienoa luon-

toa.

Mikä oli hauskin tai erikoisin opiskelijakulttuuriero, johon törmäsit?

Suurin ero oli, kuinka vähän mitään bileitä järjestettiin. Joka torstai Longbranch nimisessä baarissa oli AgNight niminen tapahtuma mutta siihen se vähän jäikin.

Mutta se, mistä isot plussat Kanadan systeemille annan on, että lukukausimaksuihin sisältyi liikunta- ja urheilumaksu, jolla rahoitetaan yliopiston urheilutoiminta. Yliopistolla oli oma joukkue Saskatchewan Huskies, joiden pelejä opiskelijat saivat mennä ilmaiseksi katsomaan ja myös kaikki liikuntapalvelut olivat lukukausi-

maksun ansiosta ilmaisia.

Suosittelisitko Kanadaa vaihtokohteena muille? Miksi tai miksi ei?

provinssista.

Voisin ehdottomasti suositella!
Saskatoon mielestäni on hyvä vaihtokohde sellaiselle, joka pitää lumisista maisemista ja hieman pienemmästä kaupungista. St. John's voisi olla myös varmasti todella hyvä vaihtokohde pienempien kaupunkien joukosta. Mikäli sijainnin puolesta haluaa parhaan kohteen, valitsisin silloin jonkin yliopiston Ontarion

Mikä oli vaihdossa parasta?

Listataan tähän nyt vaihdon Top3:

1. Maahan ja kulttuuriin tutustuminen. Tuli matkusteltua paljon tutustuen moniin alueisiin ja tutustuin useampaan kanadalaiseen. (Monissa vaihtokohteissa paikallisiin ei välttämättä tutustu ollenkaan)
2. Kalliovuoret. Niin älyttömän hienoa aluetta, että voisin lähteä Kalliovuorille mikä päivä tahansa uudestaan. Koin Kalliovuoret talvella ja ajatuksena on joskus mennä kesäaikaan kokemaan tämä alue.
3. NHL. Kävin kahdessa NHL pelissä vaihdon aikana. Yksi Vancouverissa ja yksi Edmontonissa (en nähnyt McDavidia ku tää äijä meni loukkautumaan just EDELLISESSÄ ottelussa). Peli oli erittäin viihdyttävää ja tunnelma stadionilla oli todella hyvä.

RULE, BRITANNIA! – T-KLUBIN EXCURSIO LONTOOSEEN

T-Klubi suuntasi lokakuussa vuosittaiselle ulkomaanexcursiolleen. Jatkaen myyttisten eurooppalaisten pääkaupunkien linjaa Wienin excursion jälkeen, kohteeksi valikoitui tällä kertaa Lontoo.

Kaupunkina Lontoo tarjosi parastaan. Länsimaisen kulttuurin kehtona sen tarjonta oli lähes mahdotonta mahduttaa neljän päivän ohjelmaan. Kaikki perinteiset turistiryvät tulivat tutuiksi, ja historian havinaa päästiin aistimaan useammassa museossa.

Reissu ei kuitenkaan ollut pelkkää mailanpuristamista. British Museumissa järjestetty faijaselfiekisa on jo saavuttanut ikonisen statuksen T-Klubin Instagramissa. Pääsimme myös tutustumaan paikalliseen after work -kulttuuriin sekä todistamaan konsulttiyritysten pukumiesten välistä painiottelua yökerhossa.

Lontoo tunnetaan myös perinteikkäiden jalkapalloseurojen kehtona. Onneksemme pääsimme kokemaan aitoa brittiläistä futiskulttuuria, kun Chelsea FC kohtasi Paris FC:n Stamford Bridgellä naisten Mestareiden liigan ottelussa. Vaikka ottelu käytiin Stamford Bridgellä, muistutti se enemmänkin Azincourtin taistelua, sillä kotijoukkue tylytti pariisilaisia 4–0. Valitettavasti kaksi maaleista meni monelta excuiliijalta ohi stadionin puutteellisen olutinfrastruktuurin vuoksi (lue: liian pitkät jonot).

Vaikka Lontoo onkin hienoa kulttuuria sykkivä kaupunki, ei perinteinen englantilainen ruoka tarjoa kulinaristille suuria riemuja. Excuilioiden ”brexitosasto” testasi urhoollisesti kaikkea fish & chipseistä pavuilla höystettyihin uuniperunoihin. Yhdistävänä makuna kaikissa näissä ruokalajeissa oli suola. Makuelämykset eivät siis jättäneet epäselväksi,

miksi brittien on aikoinaan täytynyt valloittaa neljäsosa koko planeetasta. Onneksi hyvät juomat korvasivat ruoan puutteet – Lucozade ja kotimainen Stella Artois olivat reissun kestopuosukkeja.

Excursion kruunasi stoalainen, 11 tunnin kotimatka takaisin Turkuun. Kaiken kaikkiaan kyseessä oli ehdottomasti yksi exeuista.

TULEVALTA PÄÄTO- IMITTAJALTA

Taipaleeni T-Klubin hallituksessa huipentuu nyt kaikista tärkeimpään ja tavoitelluimpaan pestiin - minusta tulee arvostetun Katsauksen päätoimittaja. Joskus ura ajautuu väärille raiteille ja sieltä voi olla hankala palata sinne, minne alunperinkin oli tarkoitus päästä.

Koskaan ei ole kuitenkaan liian myöhäistä tehdä ryhtiliikettä. Muistan jo fuksisyksynä haaveilleeni Katsauksen päätoimittajan virasta, mutta silloinen korruption taso ei valitettavasti luonut tilaa demokraattiselle, järkevälle ja yhdenvertaiselle päätöksenteolle.

Nyt, kun klubilaiset ovat vihdoin tehneet tilaa uusille ajattelijoille, on minun aikani toteuttaa fuksisyksyn haave. Ensivuonna tullaan näkemään poikkeuksellisen merkittäviä muutoksia ja kehitysaskelaita. Jos suurin kysymys tällä hetkellä on, että “miten Hilla pärjää ilman katsausta”, on se vuoden kuluttua tästä “miten katsaus pärjää ilman Hillaa”. 2026 tulee jäämään journalismin historiaan!

Hilla Löfman

Puheenjohtaja

Tuleva Katsauksen päätoimittaja

*Kiitos kun luit!
Hyvää joulua ja
onnellista uutta
vuotta!*

*Sikaillaan taas
ensi vuonna!*

(Kuvassa 6. vuosikurssi)